

Vilde det ikke gaae ind paa det oprindelige Forslag, der forelaa fra det lollandste Selskab om at tage Actier for 150,000 Rd. i den lollandste Banes Reservecapital, saa laa det jo nær for Selskabet selv at henvende sig til Regjeringen med en Forespørgsel, om der fra Statens Side vilde være nogen Betænkelse ved at anbringe denne efter min Mening høist ubetydelige Capital i den nævnte Reservecapital. Havde der forelagt sig en saadan Forespørgsel eller Henstilling til Indenrigsministeren fra Selskabets Side skulde jeg med den største Beredvillighed have confereret derom med Finansministeren og, hvis det ikke havde mødt Vanskelighed fra hans Side, søgt Bemyndigelse til at forelægge et Lovforslag i saa Henseende for Rigsdagen. Men man kan dog umuligt forlange af Indenrigsministeren, at han skulde gaae til Selskabet og, jeg vil ikke sige sigge, men paa en indtrængende Maade anmode det om at gjøre Noget, der efter min Mening var i Selskabets egen Interesse. Jeg havde altsaa efter min Stilling ingen som helst Opfordring til at gjøre Noget for at overvinde de formelle Vanskeligheder. Hvad jeg dengang beklagede var kun, at Udfigterne for Lolland til at faae en Jernbane, derved kom til at stille sig mindre gunstig; for Nordvestjællands Bedkommende havde jeg derimod ingen Tvivl om, at det jo paa den ene eller den anden Maade vilde faae sin Jernbane.

Udflugt: Jeg er i Saameget væsentlig enig med min ærede kjøbenhavnste Collega (Schmann), at jeg kan spare en Deel af, hvad jeg ellers vilde have sagt; det vil sige, jeg er enig i hans Resultat, men rigtignok ikke i hans Motivering, og navnlig troer jeg, at han gjør for Meget af denne Sag, naar han sammenligner den med hiint Krøhnckeske Jernbaneforslag, som jeg skal være meget villig til at indrømme har gjort Staffo eller viist sig at være Humbug. Som disse to Sager stille sig for mig, er der meget store Forskjelligheder imellem dem. For det Første skal jeg gjøre opmærksom paa, at dengang Udkast til Lov om det Krøhnckeske Jernbaneproject foretoges Rigsdagen i 1865, var der stillet en

Sikkerhed af 20,000 Efr. Hvor upaalidelig eller lidet paalidelig end Entreprenørens Person maatte være — og jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at nogen stor Tilid indgjød han visstnok ikke, hverken efter sin hele Personlighed eller efter sit tidligere Forhold til Regjeringen — saa var den betydelige Sum, som var i Regjeringens Hænder, dengang Lovudkastet indbragtes, dog noget Mere end de Løfter eller Udtalelser, der nu høves fra Holbæk Amt om, at man er villig til at bringe Offer; thi hvormeget er der tegnet af de 1,400,000 Rd., der behøves til det nye Baneanlæg? Dernæst fordrebes der ved det Krøhnckeske Jernbaneproject aldeles intet Offer af Staten, hverken een, to eller tre Procent. For det Tredie maa det bemærkes, at, dersom det Krøhnckeske Jernbaneproject havde kunnet komme til Udførelse, var det en meget fornuftig Bane og en overordentlig vigtig Bane, fordi den vilde tilvejebringe en fast Landforbindelse med Lolland og Falster. Hvorvidt det lod sig gjøre, maatte være Entreprenørens Sag, og den Commission, som var nedsat, og hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, gjorde sig ingen Illusioner om, hvad der kunde komme ud af det Hele, men den kunde ikke forsvare at slyde et saadant Forslag fra sig og afvise det, naar Banen var god, og der dog frembød sig en Mulighed for dets Iværksættelse. Det ærede Medlem vil erindre, at Commissionen gif forud for det Tidspunkt, da der var Tale om at tage Garantisummen tilbage. Endelig stiller det sjællandske Jernbaneselskabs Forhold til den nærværende Sag og til den anden Sag sig efter min Opfattelse heelt forskjelligt. Dengang havde det virkelig Synd paa sig, thi Dnket og Forlangendet om en Bordingborgbane var gammelt og sat i Bevægelse allerede flere Aar iforveien af indflydelsesrige Mænd; men da vilde man ikke høre derpaa. Først da Krøhncke kom med sit Project, fremkom Selskabet med sit Forlangende om at anlægge en Bane fra Ringsted til Bordingborg. Nu have Holbækkerne derimod selv Skyld i, at der ikke bliver Noget af den Bane, de ville have. De meldte sig, da Bordingborgbanen stod til Udførelse, og det var et uheldigt Dieblif; de burde have ventet et